

מ"ת 41129/02/16 - מדינת ישראל נגד נאסר חמדא

בית משפט השלום בבאר שבע

15 מרץ 2016

מ"ת 41129-02-16 מדינת ישראל נ' חמדא(עציר)

41141-02-16

לפני כבוד השופט שוש שטרית

מדינת ישראל

המבקשת

ע"י ב"כ עו"ד נמרוד שחל

נגד

המשיב

נאסר חמדא (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד מוטי יוסף

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים על רקע כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של התפרצויות לדירה וגניבה.

1. על פי העובדות בכתב האישום, בתאריך 26/12/2015 בין השעות 10:00 - 15:49 או בסמוך לכך, התפרץ המשיב לבית עסק המשמש כמסעדה ברחוב שלושת בני עין חרוד 58 בבאר שבע בכך שפרק את דלת העסק מהציר, ונכנס אל תוך העסק. במעמד המתואר לעיל הפך הנאשם את המקום בכך ששפך ציוד על הרצפה ובסופו של דבר גם גנב קופסאות סיגריות בשווי של 700 ₪ ומסטיקים שהיו ליד הקופה.

2. בא-כוח המשיב טען להעדר קיומן של ראיות לכאורה. לטענתו, הראיה היחידה שבידי המאשימה היא טביעת אצבעות של המשיב על גבי קופת צדקה שבחנות שנפרצה, והסברו של המשיב לטביעת האצבע מספק. הוסיף כי המשיב לא הרחיק עצמו ומסר כי יכול וקנה שם סיגריות מה שמקים אפשרות אחרת להימצא טביעת האצבע של המשיב במקום. לטענתו המדובר במי שמשוחרר ממאסר מזה חודשים וחצי, ומשום סירובו "לעבוד" עם המשטרה זו מתנכלת אליו והוא אף הוכה על ידי שוטרים במהלך חקירת האירוע.

3. לטענת ב"כ המדינה, המשיב לא נתן הסבר סביר להימצא טביעות אצבעותיו על קופת צדקה בחנות שנפרצה. הפנתה לחקירותיו במשטרה, הן ביחס לאפשרות כי זה שם בכלל או אי פעם כסף בקופת צדקה והן לאפשרות נוכחותו ושהייתו של המשיב בחנות שקהל לקוחותיה הוא מאוד ספציפי ומוגדר.

הפנתה להודעות המתלוננים בנוגע לתקופת הזמן בה הם מחזיקים בקופת הצדקה ולרבות העובדה כי בעלת העסק ציינה והדגישה כי היא נוהגת מדי יום לנקות את המקום ולרבות את קופת הצדקה. עוד הפנתה לדו"ח הולכה והובלה של המשיב לאזור הפריצה לתגובותיו ותשובותיו שנטען כי מתחמקות הן.

אשר לשיטת הפריצה, הפנתה לדו"ח מז"פ שאינו כולל כל אינדיקציה להתפרצות לחנות באמצעות לום כפי טענת ב"כ המשיב.

4. עיינתי בתיק החקירה. כעולה מהודעות המתלונן מייקל גברא מיום 2.2.2016, הוא מסר כי הבעלים של העסק מזה 9 חודשים וקיבל את החנות ובו כבר נמצאה קופת הצדקה עליה נמצאו אין חולק טביעות אצבע של המשיב (להלן: **קופת הצדקה**). למתלונן הוצגה תמונה של המשיב אותו לא זיהה, והוסיף כי הלקוחות של העסק שלו הם בעיקר סודנים ואריתראים, ואשר לקופת הצדקה מסר כי מפעם לפעם מגיעים לחנות אנשים דתיים על מנת לקחת את תכולת הקופה.

המתלוננת אלסה וולדר, מסרה בהודעתה כי היא זו שעובדת בעסק משך כל שעות פתיחתו, מסרה כי היא נוהגת לטאטא ולנקות בכל יום את החנות באמצעות מים וסבון, לרבות את השולחן עבודתה את הרצפה ואת מדפי הסחורה והוסיפה " **זה אומר גם קופה קטנה של כסף שזה שמים כסף קטן בשביל תרום לאנשים. והקופה הזאת היא אצלי מאז שפתחתי את החנות**".

לשאלה מתי ניקתה את קופת הצדקה השיבה " **זה בערב לפני שפרצו לחנות שלי אני ניקיתי כמו שסיפרתי לך את השולחן וגם את הקופה וגם את המדפים עם סמרטוט, ואז אני סגרת את החנות ביום שעיש שעה 09:00 בערב בערך וביום שבת באתי לחנות בערב ..ואז ראיתי בלגן גדולוגנבו סיגריות גנבו 700 ₪ שהיו במגירה ומסטיקים והקופה הקטנה שהייתה על השולחן שלי בחנות מצאתי אותה זרוקה על הרצפה וזה לא היה ככה כשאני סדרתי את החנות ביום שישי בלילה כשסגרתי את החנות**". גם מתלוננת זו מסרה כי לקוחותיה הם רק אריתראים, והיא בדרך כלל מזהה את אלה שקונים אצלה. משהוצגה לה תמונת המשיב טענה כי היא לא מכירה אותו וזה מעולם לא היה בחנות שלה.

5. כעולה מחומר החקירה, על קופת הצדקה שנמצאה זרוקה על רצפת חנות התגלו טביעות אצבעותיו של המשיב, מתמונות המצויות בתיק החקירה ואשר צולמו על-ידי טכנאי מז"פ בעת ביקורו בזירה, ניתן להתרשם בקופת צדקה שכיחה על גביה תמונת ציור של רב.

המשיב בהודעתו הראשונה מסר בתשובה לחוקר כי הוא לא מכיר ולא מבקר במסעדות של אריתראים או של סודנים. משנשאל אם הוא נוהג לתת תרומות וצדקה השיב כי לפעמים נותן במסגד אם יש אנשים מסכנים שמבקשים ממנו, ולשאלה אם הוא נוהג לשים כסף בקופות צדק השיב " **לא לא**".

כעולה מדו"ח ההולכה וההצבעה המצוי בתיק החקירה, הובא המשיב לאזור החנות שנפרצה ונשאל האם אכל באזור, השיב " **לא זוכר אתה מדבר איתי כמעט חודשיים**". בהמשך, הובל למקומות שונים באזור ושוב נשאל האם אכל במקום ותשובתו חזרה על עצמה " **לא זוכר**", נשאל האם נכנס לבית קפה באזור הזה, השיב " **לא יודע**" ומשהצביע החוקר באופן ספציפי על חנות שנפרצה ושאל האם היה במקום, השיב " **לא זוכר**".

משנשאל הכיצד הוא לא זוכר אם אכל במקום מסוים רק לפני חודשיים השיב " **אני לא זוכר מה אכלתי לפני יומיים**". בהמשך, נשאל האם הוא מבין מה זה טביעות אצבע, השיב " **אני יודע**" ואז הוטח בפניו האם יש לו הסבר שטביעות

האצבע שלו נמצאו בפיצוצייה, המקום שקודם לכן נשאל אם אכל בו, השיב **"לא יודע יכול להיות שקניתי משהו"**.

לשאלה איפה היה בתוך העסק הזה, השיב **"לא זוכר"**. לאחר סיום ההולכה וההובלה, חזר המשיב עם החוקר למשרד החקירות, שם הציגו לו תמונה של החנות ונאמר לו כי נמצאה טביעת אצבע שלו בחנות, תשובתו הייתה **"לא יודע"**.

לשאלה איך הוא מסביר שטביעות האצבע שלו נמצאו על קופת הצדקה שנמצאת בחנות שנפרצה, השיב **"לא יודע אולי שמתי שם שקל או משהו"**. לשאלה הכיצד הוא אומר שיכול ששם כסף בקופת צדקה, שהרי בחקירתו הראשונה מסר כי הוא לא שם כסף בקופת צדקה, השיב **"אני לא זוכר אם אני שמתי או לא"**.

6. בחינת דברי המשיב לאורך חקירותיו מעלה כי זה נתן הסבר להימצא טביעת אצבעותיו על קופת הצדקה, בהתאם להתפתחות החקירה נגדו והחומרים שהוטחו בפניו. הסברו כי **"יכול להיות"** שהיה בחנות ויכול להיות ששם בקופת הצדקה שקל, בא באיחור, בהתאמה לחומר וטענות שהוטחו בפניו, ונמצא בסתירה מהותית לשטען בחקירותיו הראשונות. כך למשל, העיד על עצמו כי הוא לא נכנס לחנויות **"כאלה"** של אריתראים וסודנים, אין לו חברים ממוצא זה, והוא בכלל לא שם כסף בקופת צדקה.

סביר להניח כי גם אם לטענתו אינו נכנס לחנויות כאלה, אין בכך לפסול אפשרות לקניית סיגריות. אולם וכאמור, המשיב בדבריו הרחיק עצמו מהמקום גם אם לא באופן גורף, הוא עשה כן בהדרגתיות וניתן לומר כי ההסבר שנתן הינו מאולץ ודחוק ביותר.

7. כאמור, נגד המשיב לא קיימת ראיה ישירה הקושרת אותו לעבירות המיוחסות לו. הראיות מושתתות על מציאת טביעות אצבעותיו של המשיב על גבי קופת הצדקה שנמצאה זרוקה ברצפת החנות. מקום שמדובר בראיות נסיבתיות, ההלכה הפסוקה היא כי תיתכן הרשעה רק מקום בו לא קיים הסבר הגיוני אחר לאותן ראיות נסיבתיות זולת המסקנה המרשיעה.

8. מקום שטביעות האצבעות נמצאו על-גבי קופת צדקה שהייתה מונחת באופן קבוע באותו מקום ליד הקופה על השולחן, הרי שמדובר בטביעות אצבעות על חפץ נייד, וההלכה הפסוקה היא כי יש לנקוט זהירות יתירה ביחס למשמעות מציאתן על אותו חפץ. ודוק: **"הלכה פסוקה היא כי מציאת טביעת אצבע במקום העבירה או על חפץ שבו נעברה עבירה, שלא ניתן הסבר סביר להימצאותה שם, היא ראיה שמשקלה רב ויש בה כדי לבסס הרשעה כראיה יחידה, וממילא כדי לשמש ראיה לכאורה לצורך מעצר עד תום ההליכים... עם זאת, יש חשיבות רבה לשאלה מה טיבו של החפץ שעליו נמצאו טביעות האצבע, משום שלפיו נקבעת עוצמת הזיקה בין הנאשם לבין מעשה העבירה. קביעת זיקה זאת היא, ביסודה, עניין של מסקנה הנובעת מהגיגיו ומשכל ישר"** (בש"פ 10028/03 פטריק אלקריף נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים]).

בעניינו של המשיב דנן, כעולה מדברי בעלת העסק שנפרץ המדובר במקום אשר נוקה על ידה ערב קודם לפריצה, כשזו חוזרת ומוסרת כי נוהגת לנקות את החנות ואת הנמצא בה מדי יום, וכי ניקתה את קופת צדקה קטנה המונחת על שולחנה כמו את שולחנה ואת רצפת החנות והמדפים ערב קודם לפריצה.

כעולה מהסברי המתלוננים ומהתמונות המתעדות את קופת הצדקה והחנות שנפרצה, ניתן להתרשם בהחלט כי אין מדובר בחפץ המתנייד לעיתים תכופות, אלא בחפץ שהוא אמנם נייד, אלא שהוא נמצא במקום קבוע, על שולחנה של המתלוננת למעלה מ- 7 חודשים, מנוקה על ידה מדי יום ביומו.

9. המסקנה האפשרית הסבירה וההגיונית בהינתן האמור הינה כי הותרת טביעת האצבע של המשיב על הקופה בוצעה בפרק הזמן שבין סגירת החנות ולאחר שהמתלוננת סיימה לנקות את החנות וקופת הצדקה, ועד למציאתה זרוקה על רצפת החנות לאחר פריצתה.

במקרה בו מדובר במשיב אשר לא זכר מתי ביקר במקום אם בכלל, במי שלא שם כסף בקופות צדקה, שלידו " יכול להיות" שקנה שם סיגריות טענה שבאה בסוף סופה של חקירתו ורק בהודעה השלישית

זאת לצד טענות המתלוננת כי היא מנקבה מדי יום את הקופה כחלק מניקיון כללי של החנות - הסברו הנ"ל לא רק דחוק אלא גם קלוש וקשה מאוד שיתקבל.

בנסיבות האמור והגם שמדובר במציאת טביעות אצבעות על גבי חפץ נייד, הלכה למעשה לא ניתן כל הסבר הגיוני חליפי סביר ומספק, אחר, להגעת טביעות אצבעות המשיב לבית העסק על גבי קופת צדקה הנמצאת שם באופן קבוע.

בנסיבות אלו סבורני כי קיימות ראיות לכאורה, אם כי בעובדה שאלו מבוססות על מציאת טביעות אצבעות על חפץ נייד יש כדי לכרסם כרסום מסוים בעוצמת הראיות, אך נוכח היעדר הסבר הגיוני חליפי אפשרי אחר, אין בכרסום מסוים זה בכדי להשמיט את הבסיס מתחת לקיומן של ראיות לכאורה כנגד המשיב.

ניתנה והודעה היום ה' אדר ב' תשע"ו, 15/03/2016 במעמד הנוכחים.

שוש שטרית, שופטת בכירה

החלטה

בהחלטה מהיום קבעתי קיומן של ראיות לכאורה, אם כי ציינתי קיומו של כרסום בראיות בהינתן שמדובר בראייה נסיבתית אחת בלבד, בדמות טביעת אצבע של המשיב על קופת צדקה בחנות שנפרצה.

עילת המעצר במקרה דנן קמה בעיקר נוכח עברו הפלילי של המשיב שאמנם כולל שתי הרשעות, אולם אלה בשרשרת עבירות הכוללות גם עבירות רכוש ועומדים ותלויים נגדו שני מאסרים מותנים.

יחד עם האמור, באיזון שבין עוצמת הראיות לעוצמת עילת המעצר, לאחר ששמעתי את החלופה המוצעת והתרשמתי משתי הנשים שהתייצבו לפניי, אמו של המשיב ואחותו, כאחראיות ורציניות, אני סבורה שהכף במקרה זה מוטת לשחרורו של המשיב בתנאים מגבילים שיבטיחו מטרת המעצר, ועל כן אני מורה על שחרורו בתנאים הבאים:

- א. "מעצר בית" מלא בביתה של אמו בפוזרת תל שבע, המשיב יהיה כל העת בהשגחה מלאה, תמידית ורציפה של אחת מהערבות/מפקחות: אמו גב' חמדאת מנעה, ת.ז. 026219212, אחות המשיב גב' אלקרעאן וופא, ת.ז. 204333850.
- ב. תנאי מתנאי השחרור הוא כי מיד עם ביצוע השחרור בפועל יתייצב המשיב בליווי הערבה בתחנת העיירות בפני הקמ"ן או קצין האג"מ, או בהיעדרם הקצין התורן, יציג החלטה זו בפניהם ויבצע ביחד עם הערב הנ"ל הצבעה על המבנה המדויק בו ישהה ב"מעצר בית";
- ג. התייצבות לכל הדיונים בעניינו, וזאת בליווי מי מהערבות;
- ד. הפקדה בסך 18,000 ₪;
- ה. ערבות עצמית וערבות צד ג' של כל אחד מהערבות הנ"ל בסך 20,000 ₪ כל אחת;

לא יעמוד בתנאי השחרור, ייעצר ויובא בפניי תוך 48 שעות.

המשיב והערבות הנוכחות באולם מזהירים כי על המשיב להתייצב לדיון הראשון במשפטו הקבוע ביום 30.3.16 שעה 11:30, בפני כב' סגן הנשיאה השופט ברסלר-גונן, כי לא תישלח הזמנה נוספת, וכי באם המשיב לא יתייצב יוצא נגדו צו הבאה וכן הדבר יהווה הפרה של תנאי שחרורו בכל הקשור לאפשרות מעצרו המחודש ו/או חילוט הערבויות.

החלטה

מורה על עיכוב ביצוע למשך 48 שעות.

ב"כ המאשימה יודיע לב"כ המשיב דבר ההחלטה עד מחר בשעה 12:00.

ניתנה והודעה היום ה' אדר ב' תשע"ו, 15/03/2016 במעמד הנוכחים.

שוש שטרית , שופטת בכירה